

JOGSZABÁLYI KERETEK • 2/1998. (I. 16.) MüM rendelet

7. §

(1) A biztonsági jelzés felismerhetőségének érdekében kerülni kell:

- a) túl sok biztonsági jelzés egymáshoz közel elhelyezését;
- b) két összetéveszthető világító jel egyidejű alkalmazását;
- c) a világító jel alkalmazását hasonló fényforrás közelében;
- d) két hangjel egyidejű alkalmazását;
- e) hangjelzés alkalmazását túl erős környezet zajban.

(2) A jelzőtáblát megfelelő magasságban, a látómező és az esetleges akadályok figyelembevételével, jól megvilágított, könnyen hozzáférhető és jól látható helyen, takarásmentesen kell elhelyezni, általános veszély esetén az adott terület határánál vagy bejáratánál, konkrét veszély vagy tárgy esetén pedig annak közvetlen közelében. Ha a természetes megvilágítás nem kielégítő, fluoreszcens festékeket, fényvisszaverő anyagot vagy mesterséges világítást kell alkalmazni. A jelzőtáblát el kell távolítani, amint a körülmények megváltozása a használatát szükségtelemmé teszi.

(3) A biztonsági jel és a jelzést adó eszköz rendszeres karbantartásáról és szükség esetén felújításáról a működőképesség megőrzése érdekében gondoskodni kell.

(4) Azokat a jelzést adó eszközöket, amelyek hálózati energiaforrásról működnek, tartalék energiaforrással kell ellátni úgy, hogy a hálózati energiakimaradás ne okozzon működésképtelenséget.

(5) A világító, illetve hangjel működésbe lépése azt jelzi, hogy a jelzésének megfelelő tevékenységet meg kell kezdeni. A jelet mindaddig működtetni kell, amíg a tevékenység szükséges. A világító és a hangjelző eszközt a működöttesét követően azonnal ismét működőképés állapotba kell hozni.

(6) A világító jel és a hangjelző eszköz kifogástalan működését és hatását rendszeresen ellenőrizni kell.

(7) Ha az érintett munkavállalók hallása vagy látása korlátozott (pl. egyéni védőeszköz viselése miatt), a biztonsági jelzés megválasztásakor és alkalmazásakor ezt figyelembe kell venni.

8. §

(1) A biztonsági jelek geometriai formáját, színezését, az alkalmazandó képjeleket az 1. számú melléklet tartalmazza.

(2) Az alkalmazott képjel kis mértékben eltérhet vagy részletesebb lehet az 1. számú mellékletben meghatározottnál, ha jelentése változatlan marad, és azt a módosítás nem teszi bizonytalaná. A képjel legyen könnyen érthető, a megértéshez nem szükséges részleteket el kell hagyni.

(3) A jelzőtábla a környezeti körülményeknek megfelelő, ütésálló és időjárás hatásoknak ellenálló anyagból készüljön.

(4) A jelzőtábla méreteinek, kolorimetriai és fotometriai tulajdonságainak biztosítaniuk kell a jó felismerhetőséget és érthetőséget. A felismerési távolság alapján szükséges legkisebb méretek a 2. számú melléklet, a jelzőtábla, illetve kiegészítő tábla jelöléseinek egymáshoz viszonyított arányát a 3. számú melléklet tartalmazza.

9. §

(1) A tartályokat és láthatóan elhelyezett csövezeteket, melyekben veszélyes anyagokat vagy készítményeket tárolnak vagy szállítanak, külön jogszabályban meghatározott módon címkézni kell (piktogram vagy szimbólum színes hátterel).

(2) Nem kell alkalmazni az (1) bekezdés előírását azokra a tartályokra, melyeket csak rövid időre használnak, vagy tartalmuk gyakran változik, feltéve, hogy megfelelő egyéb intézkedésekkel, különösen tájékoztatással és képzéssel, biztosítják az azonos szintű védelmet.

(3) Az (1) bekezdés szerinti címkézés

- a) helyettesíthető a 8. §-ban meghatározott figyelmeztető jellel, ugyanazon képjel vagy szimbólum alkalmazásával;
- b) kiegészíthető járulékos tájékoztatással, például a veszélyes anyag vagy készítmény nevével vagy képletével, illetőleg a veszély részletes ismertetésével;
- c) tartályok munkahelyen történő szállításánál pótolható a külön jogszabályban a veszélyes anyagok szállításához előírt jelekkel.

(4) A jeleket a látható oldalakon tábla, öntapadó címke vagy felfestés formájában kell elhelyezni.

(5) Az (1) bekezdésben meghatározott jelekre megfelelően alkalmazni kell a 8. § (4) bekezdésében, valamint az 1. számú mellékletben meghatározott követelményeket.

(6) Az (1)-(5) bekezdésekben foglaltakon túlmenően a csövezeteken alkalmazott címkéket a legveszélyesebb helyzetek (pl. elzáró szerelvények, csöktörések) közvetlen közelében, megfelelő gyakorisággal kell elhelyezni.

(7) Azt a helyiséget, helyet vagy zárt területet, amely veszélyes anyagok vagy készítmény tárolására szolgál, az 1. számú melléklet 2. pontja szerinti figyelmeztető jellel kell ellátni, vagy az (1) bekezdés szerint jelölni, kivéve, ha a csomagolásukon vagy tartályukon lévő jelölések ezt szükségtelemmé teszik.

(8) Jelentős mennyiségű veszélyes anyag vagy készítmény tárolásánál általános veszélyre utaló figyelmeztető jelet lehet alkalmazni. A táblákat és jelzéseket a tárolóhely közelében vagy a tárolótérbe vezető ajtón kell elhelyezni.

10. §

A kizárólag tűzvédelmi rendeltetésű eszközöket és berendezéseket, illetve tárolóhelyüket az elhelyezésükre utaló táblával, vörös színnel kell jelölni. A vörös jelzés felületének elegendőnek nagynak kell lennie ahhoz, hogy a tűzvédelmi eszköz vagy berendezés könnyen felismerhető legyen.

11. §

(1) Azokat a helyeket, ahol a munkavállalót vagy a munkavégzés hatókörében tartózkodott akadályba ütközésnek, tárgyak vagy személyek esésének veszélye fenyeget, váltakozó fekete-sárga vagy vörös-fehér csíkozásal kell jelezni az 1. számú mellékletben meghatározott formában.

(2) A jelzés méreteinek az akadály vagy a veszélyes hely kiterjedéséhez kell igazodnia.

(3) A sárga-fekete vagy vörös-fehér csíkoknak 45°-os szögben kell elhelyezkedniük és körülbelül azonos szélességűnek kell lenniük.

12. §

A közlekedési útvonalak jelölése a következő:

- a) ha a helyiség felhasználása és berendezése a munkavállalók védelme érdekében megkívánja, a járművek közlekedési útvonalát jól látható, lehetőleg fehér vagy sárga, folyamatos csíkkal kell kijelölni, figyelemmel a padozat színére is;
- b) a csíkozásokat úgy kell elhelyezni, hogy megfeleljenek a biztonsági távolság követelményeinek a járművek, a környezetükben található tárgyak, valamint a gyalogosok között;
- c) a szabadtéri kiépített munkahelyen az állandó közlekedési útvonalakat, amennyire lehetséges, hasonlóan kell jelölni, kivéve, ha kiépített járda vagy korlát áll rendelkezésre.

13. §

(1) A világító jel fényének kellően erősnek kell lennie, ugyanakkor nem vakítathat, de megfelelően el kell különítenie a környezetétől, figyelemmel az alkalmazási körülményekre is.

(2) A világító jel világító felülete vagy egyszínű, vagy képjelet hordoz meghatározott háttérrel.

(3) Az egyszínű jel színét a 6. § szerint kell megválasztani.

(4) Ha a világító jel képjelet tartalmaz annak meg kell felelnie a 8-9. § előírásainak, illetve az 1. számú mellékletben foglaltaknak.

(5) Ha a világító jel folyamatos és villogó fénykibocsátásra is alkalmas, a villogó jelet a nagyobb veszély vagy sürgősség jelzésére kell alkalmazni. A felvilágítás időtartamát és gyakoriságát úgy kell megválasztani, hogy biztosítsák a közlés megfelelő észlelését, illetőleg ne lehessen összetéveszteni a folyamatos és a villogó jelzést.

(6) Ha villogó jelzést hangjelzés helyett vagy azzal együtt használnak, jelentésük csak azonos lehet. A súlyos veszély jelzésére szolgáló villogó berendezések működőképességét külön felügyelettel vagy tartalék fényforrással kell biztosítani.